

даванието трѣбва да стои много по-добре. Тѣй щото можемъ да кажемъ, че до сега народътъ, като нѣщо цѣло, е изпълнилъ свойтъ дългъ, нѣ онзи елементъ въ народното просвѣщение, който много зависи отъ лична инициатива и личенъ трудъ — литературата, надали е отговарялъ на нуждитъ и сега още съмнително е да отговаря. Ний сме убѣдени, че по причина на нѣмание колко годѣ свѣстни книги за четение, мнозина, получили само първоначално образование въ нашитъ училища, пакъ сж успѣли да забравятъ да четатъ и да пишатъ. Нѣма съмнение, че у насъ има много такива тѣй наречени рецидивисти по безграмотността. Ний никога не сме имали популярни книги въ народа и до днесъ не можемъ да укажемъ нито на една, която да е станжала негова любима, настолна книга. Та изобщо съ литературната си дѣятелностъ отъ съществуването на Княжеството, ний нѣма твърдѣ съ що да се гордѣемъ, макаръ старитъ прѣчки и да сж прѣмахнати. Освѣнъ учебнициѣ, наскоро прѣведени или не особено вѣщо скомпилирани почти нищо друго не се е явявало. Нѣколкото прѣводни статии въ разнитъ периодически списания немогатъ да попълнятъ онова, което е нужно за народно четение. Тая е причината, която накара нѣколцина живѣещи въ столицата да поематъ върху себе си съставянieto на едно дружество, задачата на което да бѣде издаването и распространението полѣзни знания въ народа и развитието на неговий вкусъ. Дружеството взе за свой покровителъ св. Климента, който още прѣди хиляда години неуморно е работилъ за просвѣщението на Българския народъ и за развитието на неговата литература.

„Всички, които прочетатъ уставътъ на дружеството, ще видятъ, че главната цѣль на учрѣдителитъ е — да могатъ да привлѣкятъ, колко се може по-вече членове, които да го поддържатъ съ своитъ литературни трудове и още да спомогнатъ за распространението на тѣзи трудове измежду массата на населението. И понеже основателитъ желатъ да привлѣкятъ всички ония, които се интересуватъ съ умственниятъ напрѣдѣкъ на нашето отечество, затова ще употребятъ всички усилия, щото да не допуснатъ никакви партизански влияния. Освѣнъ това, тѣй като издаваемитъ книжки се предназначаватъ не само за Княжеството, нѣ и за Българитъ другаде, настоятелството нѣма да допусне въ тѣхъ нищо, което може да компрометира дружеството въ очитъ на властитъ, подъ които се намиратъ